

Чорна чаша наповнена вщерть...

Ігор Римарук

Чорна чаша наповнена вщерть,
і воістину нас небагато, —
що ж сорочку, пошиту на смерть,
одягаєш на свято?

Перевідано друзів і рід...
сатаніють в кишені дукати —
ти виходиш у світ із воріт
воріженька свого шукаючи,

щоби ніч пражникову оцю
з ним удвох протинятись шинками
й наостанок шматками свинцю
обмінятись, немов крашанками...